

לחותר לציין כי לעת עתה מוקדם מדי זה לחיילים בלבד וגם לחתיכות, כחובן.
יש סטורגות נרביים ורודים לחיילינו, יש סטורגות חבילות. אני מציעה מפעל אחר, חשוב לא פחות: סכתבים. תנו לבחורים את ההרגשה שחשובים עליהם ומתעניינים בהם.
המפעל שאני מציעה הוא כזה: לשלוח מכתבים בהסוניה לחיילים אלמונים שיועברו על-ידי הסטורגות חמתאים. החיילים עצמם יכולים לכתוב אלי, גם כן בחמונים, ואני אעביר את המכתבים לכתבות המתאימות. הסיפוק, אני בטוחה, יהיה מהיר ויעיל. את אותו חלק של המכתבים שלא אספיק לפרסם בסוף זה, אעביר ישר באופן אוטומטי. הבח נקרא לזה לחיל האלמוני. ואתם, בחורים, בכל האישישים, חזרו בריאים אל אמותיכם ונשכוחים, וזכרו את דברי השיר המפורסם, שלא תקחו את כל הסנקים יחד. קחו אותם אחד אחד, ובין סאנק אחד לשני, כתבו אל אמה רותי.

★ ★ ★

כומתה שחורה בנאוה

"אנו שני פיטורים" כותבים (995/1078), "המשרתים ביחידה קרבית החובשת בנאוה כומתה שחורה". שמותיהם דומים זה לזה וההבדל ביניהם הוא רק באות אחת. בדרך כלל הם בחורים עליונים ואוהבים לצחוק מכל תעולם, כולל מספקיהם. הם ישמחו לקבל מכתבים משתי תל-אביביות בנות 17-19, שחראינה את עצמן מתאימות להם.

★ ★ ★

וגר זאב עם כבש

וזה לגמרי לא באחרית הימים. נורא דחף (1019/995) שאשרם אם את מכתבה. זה פשוט בוער. היא לא יכולה יותר. כל מה שאני רוצה כעת, אומרת היא, הוא רק — אל תיבהלי — פשוט להתאהב חזק חזק במישהו, להתגעגע לאחד ויחיה, לרצות בו ולכתוב לו ורק לו את כל מה שעושה בדעתה. כרגע, איני רואה בכלל איך עלול הוא להיראות או להיות: משכיח, קלדעת, פרוח, רציני, כבש או זאב. מה שכן ברור לי הוא שמימד האורך שלו צריך להיות ניכר, ששט משום שגם אני גבוהה-קומה. נוסף לזאת, עליו להיות בגיל המתאים ל-22 שנות חיי.

ועתה, המשכילים, קלי הדעת, הפרחחים הרציניים, הכבשים והזאבים, כל אחד לחוד, או אחד שהוא כולם ביחד — והי רוצה/ים להיות נאהב/ים חזק חזק — למה אתם מחכים?

★ ★ ★

הנחלאים העליונים

שני נחלאים, מספרים על עצמם: "אנחנו שני נחלאים ספק עליונים, ספק רציניים האוהבים ליהנות מהחיים בעיקר בחופשות שהיינו מקבלים ואשר עוד נקבל. מקום מושבנו הקבוע הוא באחת ממושבות השרון שהיא י"תר עתיקה מתל-אביב ופחות עתיקה מסג'רה או מלבס. אולם אין להסיק מכך שאנחנו דומים לאותם בני בת-שימה או בנימינה.

לא נכתוב כך כמו כולם שאנחנו אוהבים סרטים קלים, מוסיקת ג'אז, טיולים וכדו' אבל זו האמת ואין אנו אשמים שכל שני וחמישי אוהב גם הוא את אותם הדברים. בצבא אנו נחשבים כפיטורים משתי סיבות: (א) אנחנו נח' לאים, (ב) אנו עומדים להצטרף בזמן הקרוב לשורות המפקדים בצה"ל.

הם מתרשם בעצרת בנות ה-16'18 שתכתובנה אליהם כי יש בדעתם להתדע אליון אחרי שכל העסק ייגמר. רצוי שתהיינה איסוף, יוצאות תנועת נוער, אך אין זה הכרחי. אבל שהם יספרו לנו על בעיות הקבוצה שלהן על בתנועה, מזהירים הם. משום מה, תנועם להם המחשבה שככתביהן יגיעו מתל-אביב.

★ ★ ★

ימאי ומיוחד

(995/1081) כתבה אלי שלא אחייך משום שהיא בת 16. היא כרוב נערות בנות גילה, חולמת על האחד המיסטורי ומלא ההוד שהיא ספק מאמינה שהוא קיים. נסך חלומותיה איננו אותו הנסך השיגרי הרכוב על סוס. שלה רוכב על אונייה. כי מודעתנו הקטנה מתעניינת דוקא בימאים. היא רואה אותו בדמיונה כבן 19, גבוה, יפה-תואר, מיקה, משעשע וחברמן. היא מבטיחה לו שלא יתאכזב מתמונתה, כאשר תשלח לו אותה.

★ ★ ★

יפי העלומים

(995/1082) החליט לומר את זכרו בחרוזים. הוא אסילו איננו מבקש דבר. פשוט התנסה לרבע לכתוב אל שלכם בני אמנות. אך אני בטוחה כי נערות רבות תכתובנה אליו.

חייל הנני, הנהנה ממדורך הקבוע סינת התצוה ליפי העלומים ומהמכתבים המתפרסמים בו מדי שבוע והכשרונות אשר בו גלומים

לכן מרשה אני לעצמי להעיר ואשתדל לדבר לעניין ובכדי שתעסק היה בהיר נתחיל מיסוד הבניין

ה מספר פעמים הופיעו במדור חרוזים בכותרת של "פיטור" אך אם תשאלי את מומחי הדור יאמרו — זה סתם ספסוף

אם הכותב צנחן — יופי חי ישלח תמונה מקרב ואז נאמר לו כה לחי כי בחרב ידיו לו רב

אך אל יגע בשמן המור במלאכת הפיוט חריזות כלאיים. שור וחמור בקיצור — ממש סיוט

ולסיום החלטתי, סליחה, לבקש על השטיוות שבכתב לפעמים מתחשק סתם לקשקש ואף לעלות זאת על הכתב

★ ★ ★

לחיה, זיק של שמחה

שלושה נחלאים קרביים (995/1083) כותבים שאין ברצונם למנות את כל מעלותיהם ומגערותיהם, כפי שאוהבים לעשות זאת רבים אחרים. כל מה שהם רוצים, הוא מכתבים מנערות

הסיפוס שלי

תמונה זו נשלחה אלי על ידי רבים רפי יצחקי מאיישם: "מה דעתכם חברי, על החילימניקית החבובה הזו? לא... לא, היא לא חברתי, אם כי לא הייתי מתנגד לכך. אך האמינו או לא, מצאתי תמונה זו במחנה צבאי אישם. ובכך החלטתי לשלוח לרתי המוכנה תמיד לעזור בהשבת אבידות. התמונה מיושרה לאיזה "קוקי" מזויז. אני מקנא בוג' ההקדשה על גב התמונה היתיה: "לקוקי — יקרים 1995 הם זכרונות העבר."

בנות 17. "שואפים אנו רק להקל מעלינו את רגש הבדידות שבו נתון חייל. מכתב מן הבית — וביחוד מגערה — מכניס ללב החייל זיק של גיל ושמחה כי הנה הוא לא נשבת. נערות המבר נות רגש זה ובעלות השכלה, יתאימו מיותר להתכתבות."

★ ★ ★

כך עושות כהן

שלוש הנערות שיש לי העונג להציגן בזה (995/1084) מתג' לזת שאם מכתבן שיגרת, ואינו שונה מתרסרי מכתבים אחרים שאני מקבלת, הרי זה משום שכל הבנות קורצו מאותו חומר הן אינן אשמות.

שלושתן בנות 16, ותלמידות תיכון היסאיות. אחת בלונדית, שתיים ערמוניות. הן רוצות להתכתב עם שלשה בחורים בגיל 21-19. כמו כל האחרות, גם הן רוצות שיחיו נחמדים וגיבויים. לא חשוב אם יש להם דם או לא. אומרות הן, ובלבד שישלחו את תמונותיהם. הן מצדן, מבטיחות לשלוח את שלהן.

בדרך כלל, רואות הן צדך לחצירי. אנו נחלות העלחה אצל המין השני.

שכתתי: הנושא להתכתבות — "ל זכר שבועלם."

★ ★ ★

הגיל המתוק

"היא צריכה להיות בגיל 16-18" כותב החייל הקרבי (995/1085), "החברה רגלים לקרוא לזה הגיל המתוק. יהיה זה מצויין אם המושג הזה יהיה משכנע אצלה. עליה לאהוב כידור, כולל גנייה על כלים עפמיים. ביקור בחצנתה, טיולים, יקידים ושאר ירקות."

על בעלת הגיל המתוק להיות תל-אביבית.

הווי

כבש בעור כבש

סיסי חל'האחיה, שחזרו מהצנתה כוח צהיל בסיני, סיפרו כי הכוח הראשון ש עמד מוכן במדבר סיני לקדם את פני ה התקפה הישראלית, היה עדר כבשים גדול, שלתוכו נאלצו הצנחנים לצנות.

★ ★ ★

ישר לבז

ביום הראשון לכיבוש עזה, שלח ברוך ברקאי, תושב ירושלים, גלוית'דאר למנהל דאר עזה, ובקש ממנו להחזיר לו את הגלר ייה לאחר שתוחתם בחותמת היום הראשון של פתיחת הדאר בעזה.

★ ★ ★

חם עד לחם

החל מיום השבת השבוע, החל קול יש' ראל לשדר בין הודעות השירות המטאורולוגי גב את תחזית מזג-ההאוויר בחצי-הנאי סיני.

★ ★ ★

עגבניות קרבויות

לפירסום רב זכה שאול חביב, תושב הר צילה, שתרם לצה"ל השבוע סכום של 10 אלפים ליי והודיע על נכונותו להקים ב כספו בית-חולים צבאי. פחות התפרסם מע' שהו של העולה החדש אליהו יחוקאל, איש מושב מרגלית בגליל, שהחליט על תרומה צנועה יותר, אך הכרוכה בקרבן אישי גדול יותר. יחוקאל הודיע, כי כל עוד ישמכו הפעולות, יתרום לצה"ל את פרי אדמתו במלואו, שלח מיד ביום הראשון עשרים ארגוני עגבניות ליחידה צבאית בגליל.

★ ★ ★

מכפרגל זער ראש

חיילי צה"ל שהשתתפו בפעולות האחד רונות מסרו, כי החיילים המצריים זורקים מעליהם במנוסתם את הנעליים, כדי ש יטיבו לרוץ ברגלים יחפות, כאשר התרגלו. לעומת זאת, הם מקפידים מאד לקחת אתם בשעת המנוסה את כל-הגיליות.

★ ★ ★

התמצאות

פרשן שירות חסיזור חבריטי הפרך ה שבוץ את סענת המצרים, כאילו הפציצו ה בריטים במצרים מטרת אוהיות הפרשן טען, כי המצריים יודעים בדיוקנות רבה את מקומם של הבסיסים הצבאיים ושדות התנועה במצרים. סוף סוף, הרי הם הם שכנו אותם.

★ ★ ★

בזה

רובל תל-אביבי, שהחל לשחק השבוע טי חורה מבוקשת. מסות ומרחב, צעק כפיסטר מת לסחרתו: "אני מוכר את כל מצריים כי 40 ברוש"

★ ★ ★

לכו מאן דכני

מודעה בלשון זאת הופיעה בבוקר יום ר בארץ: "לאב עורד'דן חיים סורת, אישם. לקרובים ולקידים — נולד לנו בן כבוה. האם, עירד'דן עדינה סורת."

★ ★ ★

בדיחות השבוע

חמאורעת חססוררים של חשבוע האחרון צמחיה כנה בדיחות שחחנו עובדות מפח לאווז:

- למשחתת המצרית איברחים אל-אחאל, שנלחקה בשבי ושצורף לחל-הים הישראלי לאחר תיונים, הוצעו כבר כמה שמות עב' ריים: אברחם הראשון, אברחם ג'ד-צדק ר אברחם אבינו.
- בעיקבות הווגמה המפורסמת של ה כוכבנית האמריקאית קאתלין יור, שהציעה בשעתו ביילוי של ערב בתברתה לכל מיס סיני בקוריאה, שיביא לידי האמריקאים מטוס מיג. הוצע השבוע להבטיח לסיסיים המצ' ריים כי כל אחד מהם שיביא לישראל מטוס מיג שלם, יוכה לקבל עבודה קבועה בטי סול-בונה.
- מלך ערב הסעודית איבך-סעוד, אמר מי שאמר, "הבטיח לעמד מאחורי גמאל עבד אל-נאצר, חוסיין מלך ירדן הבטיח לי עמד לצידו ושרהחוק הסובייטי דימיטרי שפילוב אמר כי לא יוזן מעמדלו האוהדת למצריים. ועם התחלת מבצע צה"ל עמדו כולם בהבטחותיהם: איבך-סעוד נשאר פ' אחרי, חוסיין עמד בצד ושפילוב — לא זז."